

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB17-04/CvT16-07 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met zaaknummer 16-07 van 31 mei 2017, verzonden op 22 juni 2017. Klager in de behandeling in eerste aanleg, de heer A., gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. drs. J.P.M. Wichers-Bots, plaatsvervangend voorzitter

Mw. drs. G. Zipper-Stapper, lid

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2008 van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 6 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van de heer A. op 29 oktober 2016 over een diagnostisch onderzoek dat mevrouw C. (hierna verweerster) bij zijn dochter heeft uitgevoerd in februari 2016. Het College heeft hiervan op 31 mei 2017 uitspraak gedaan. Het betrof een drietal klachten over het handelen van verweerster.

1. Verweerster heeft in haar rapportage van maart 2017 ten onrechte niet meegenomen dat zijn dochter op de basisschool didactisch is verwaarloosd terwijl dit bij haar bekend was of bekend had moeten zijn.
2. Verweerster heeft in haar rapportage onterecht meegenomen dat de dochter van klager naar het Verenigd Koninkrijk is uitgeweken omdat daar een diploma op VWO-niveau wordt afgegeven zonder dat het vak wiskunde is gevolgd.
3. Verweerster heeft zijn dochter ten onrechte niet terug gebeld toen deze in paniek op 13 mei 2016 naar het kantoor van verweerster belde.

Het College van Toezicht oordeelde alle klachtonderdelen ongegrond

De heer A. (hierna appellant) is tegen de uitspraak van het College van Toezicht in beroep gekomen bij beroepsschrift van 2 augustus 2017. Hierin ontbreken de beroepsgronden. Vanwege de persoonlijke situatie van appellant is hem termijn gegeven tot 19 september 2017 om zijn beroepsgronden aan te vullen. Op 14 september werd de aanvulling op het beroepsschrift ontvangen.

Verweerster heeft hier op gereageerd met haar verweerschrift van 2 november 2017.

Het College besloot tot een mondelinge behandeling van het beroep.

De hoorzitting vond plaats op 21 februari 2018.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het pro- forma beroepsschrift is binnengekomen binnen de beroepstermijn na de toezending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het volledige beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor aan appellant gestelde termijn. Het bevatte na aanvulling door appellant de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

1.1 Appellant geeft aan dat er enkele feiten onjuist dan wel onvolledig zijn weergegeven in de uitspraak van het College van Toezicht. Het gaat om de volgende feiten:

-op 25 januari 2016 heeft hij telefonisch overleg gehad met verweerster. Hier is 1 uur voor in rekening gebracht. Op 15 januari 2016 heeft een intakegesprek plaatsgevonden waarbij zijn dochter en hij aanwezig waren. Dit is in rekening gebracht.

-Het onderzoeksrapport en de dyslexieverklaring heeft appellant op 14 april 2016 per mail ontvangen. Het origineel per post is niet aangekomen onder vermelding "adres onbekend", net als de gedragsvragenlijsten en de factuur. Appellant heeft destijds op 15 februari zijn juiste adres ingevuld.

1.2 Appellant heeft een aantal klachten over de rapportage van verweerster.

-Hij verwijt haar dat zij in haar rapportage geen voorbehoud heeft gemaakt waardoor de lezer concludeert dat zijn dochter een niveau heeft van een 11-jarige als het gaat over het vak Nederlands.

-Zijn dochter heeft het HAVO diploma gehaald met een voldoende voor Nederlands. Zij had een ander vakkenpakket mogen kiezen. Dat zij extra Spaanse les heeft gevolgd en hierdoor bij het herexamen een zeer hoog punt scoort is niet relevant.

-Volgens appellant is wel relevant dat zijn dochter in juni 2016 een A level haalde op het examen Nederlands, zonder extra examentijd. Zij presteert goed op de Engelse school.

1.3 Appellant geeft aan dat hij het persoonlijkheidsonderzoek heeft gevraagd omdat zijn dochter in haar jeugd veel is gepest. Zij heeft het ook zeer moeilijk gehad met de ziekte van zowel haar oom als haar tante. Hij stelt dat verweerster tijdens de zitting heeft opgemerkt dat het om een akkefietje ging. Dit vindt hij onbetamelijk.

1.4 Appellant heeft er nota van genomen dat verweerster zijn mails en telefoontjes als indringend heeft ervaren. Dit acht hij stemmingmakerij. De mails die hij aan verweerster heeft gestuurd waren mails over zijn dochter en niet aan verweerster als persoon gericht. Hij geeft aan met een opsomming dat hij in totaal negen keer gebeld heeft, met name over de onjuiste adressering van de post en over de factuur. Vanwege een afsluiting van de telefoon heeft hij haar in augustus niet kunnen bereiken.

2. De reactie van verweerster

2.1 Uit de eerste beroepsgrond krijgt verweerster de indruk dat appellant het niet eens is met de kosten die zij in rekening heeft gebracht. Voor de onderbouwing van haar kosten brengt zij haar factuur in.

2.2 Ten aanzien van de rapportage geeft zij het volgende aan.

Appellant stelt dat zij in haar rapportage heeft vermeld dat de dochter van appellant het niveau van een 11-jarige voor het vak Nederlands heeft, terwijl appellant hier tegenargumenten voor inbrengt. In haar rapportage echter staat dat haar leesniveau sinds 2006 slechts twee jaar vooruit is gegaan. Zij heeft niet de conclusie getrokken dat zij op het gebied van Nederlands op het niveau van een 11-jarige functioneert.

2.3 Betreffende de privé situatie van de dochter van appellant en de stelling van appellant dat zij ter zitting een opmerking zou hebben gemaakt over een 'akkefietje' verwijst verweerster naar het verslag van de zitting en voor verdere onderbouwing en informatie over het persoonlijkheidsonderzoek in haar volledige onderzoeksrapport, dat appellant niet wilde ontvangen.

2.4 Appellante heeft alle contacten na het onderzoek op 15 en 19 februari 2016 met appellant bijgehouden in een logboek. Daaruit blijkt dat hij veel vaker heeft gebeld en een aantal malen heeft gemaïld. Zij voelde zich gestalkt.

3. De beoordeling van het beroep

Het college van Beroep beoordeelt de beroepsgronden als volgt

3.1 Ten aanzien van de eerste grief overweegt het College dat het moment van het eerste telefoongesprek aangegeven staat in het feitenrelaas in de uitspraak van het College van Toezicht, evenals de datum van de eerste dag van het onderzoek, waarbij appellant zijn dochter vergezeld. Verweester heeft in het verweer in eerste aanleg en tijdens de hoorzitting in beroep aangegeven dat zij op verzoek van appellant geen intakegesprek met hem heeft gehouden op 15 februari 2016 maar alleen met zijn dochter, voorafgaand aan het onderzoek.

Het College van Beroep oordeelt dat bovenstaande feiten voldoende staan weergegeven in het feitenrelaas in de uitspraak van het College van Toezicht. Dit onderdeel is ongegrond.

In de uitspraak wordt, zoals appellant stelt, niet genoemd dat de originele, verkorte rapportage, zowel als de gedragsvragenlijsten niet per post is ontvangen door appellant als gevolg van het gebruik van een onjuist adres, terwijl hij zelf het juiste adres heeft opgegeven. Het College van Beroep constateert dat de adressering van de rapportage inderdaad afwijkt van het adres dat appellant aan verweester opgegeven had.

Het College van Beroep neemt hiervan nota en beschouwt dit als ingelast in het feitenrelaas en oordeelt dat hier kennelijk een fout is gemaakt bij de adressering. Verweester heeft hier onzorgvuldig gehandeld in de zin van artikel 7 vierde lid van de Beroepscode 2008.

Appellant heeft aangegeven dat de in rekening gebrachte werkzaamheden: het telefonisch contact, de twee onderzoeksmomenten en het mailcontact ook werkelijk hebben plaatsgevonden. Voor zover deze beroepsgrond opgevat zou moeten worden als was appellant het oneens met de facturering van de door verweester uitgevoerde werkzaamheden oordeelt het College van Beroep deze beroepsgrond als ongegrond.

3.2 Ten aanzien van de klachten over de rapportage van verweester overweegt het College van Beroep als volgt.

Uit de rapportage van verweester en haar reactie op de stelling dat zij in de rapportage aangegeven zou hebben dat de dochter van appellant op het niveau van een 11-jarige functioneert voor het vak Nederlands blijkt dat zij dit niet zo heeft opgeschreven.

Zij heeft aangegeven dat het didactisch leesniveau van zijn dochter sinds 2006 slechts twee jaar vooruit is gegaan. Appellant heeft hier zelf een conclusie uit getrokken die niet wordt gestaafd door de weergave in de rapportage.

Het College van Beroep oordeelt dit onderdeel van de beroepsgrond als ongegrond.

Appellant geeft vervolgens aan dat het niet ter zake doet dat zijn dochter extra lessen Spaans heeft gevolgd voor haar examen, zoals verweester in haar verweer op zijn klacht in eerste aanleg beschrijft.

Het College van Beroep overweegt hier over het volgende. Verweester geeft met onder meer deze feitelijke constatering in het betreffende verweer een onderbouwing voor haar conclusie dat gezien het feit dat de dochter van appellant een aantal vaardigheden goed aangeleerd heeft gekregen en haar HAVO-diploma heeft gehaald, een eventuele didactische verwaarlozing geen rol meer speelde.

Het College van Beroep overweegt dat de constatering die geleid hebben tot deze conclusie relevant waren voor de onderbouwing van haar verweer tegen de klacht van appellant in eerste aanleg. Dit onderdeel van de beroepsgrond is ongegrond.

Als derde onderdeel van deze beroepsgrond geeft appellant aan dat wel relevant is dat zijn dochter in juni 2016 een A-level haalde op het examen in het vak Nederlands.

Het College van Beroep overweegt dat dit examen na het onderzoek door verweerster heeft plaatsgevonden en dus geen rol kon spelen bij de conclusies van verweerster. De resultaten van het onderzoek dat zij bij de dochter van appellant uitvoerde onderbouwen de door verweerster geformuleerde conclusies in haar rapportage. Daarnaast heeft verweerster in haar rapportage aangegeven dat zij het als zeer positief kwalificeert dat de dochter van appellant ondanks haar problemen met lezen en spelling het VWO-niveau kan volgen en dat dit iets zegt over haar wilskracht en doorzettingsvermogen. Het College kan appellant niet volgen in het feit dat hij als grief naar voren brengt dat zijn dochter een A-level haalt. Verweerster heeft voor wat betreft de kwaliteit van haar rapportage niet in strijd met artikel 36 van de Beroepscode 2008 gehandeld. Dit onderdeel van deze beroepsgrond is eveneens ongegrond.

3.3 Over de betreffende uitspraak die verweerster zou hebben gedaan tijdens de hoorzitting bij het College van Toezicht constateert het College van Beroep dat verweerster gemotiveerd tegensprekt dat zij deze woorden in haar mond genomen zou hebben. Het verslag van de zitting geeft geen onderbouwing voor deze veronderstelde uitspraak. Deze beroepsgrond is ongegrond.

3.4 Verweerster heeft in reactie op de stelling van appellant dat het stemmingmakerij is om zijn telefoontjes en mails aan verweerster als indringend te kwalificeren een door haar bijgehouden overzicht overhandigd van de momenten waarop appellant contact met haar heeft gezocht. Dit zijn er veel meer dan appellant zelf aangeeft. Het College van Beroep kan verweerster volgen in haar stelling dat zij zich door alle telefoontjes en mails aangevallen voelde. Het College van Beroep is niet bevoegd om uitspraak te doen over of hier al dan niet sprake is van stalking. Het College overweegt echter dat niet alleen van de professional, maar ook van de cliënt wordt verwacht dat deze de algemene fatsoensregels voor het intermenselijk verkeer eerbiedigt. Het College van Beroep oordeelt dat verweerster niet onzorgvuldig heeft gehandeld in de zin van artikel 7 van de Beroepscode doordat zij in deze periode enkele malen niet telefonisch bereikbaar was, waarvan één keer omdat de telefoon per abuis was afgesloten. Deze beroepsgrond is ongegrond.

Uitspraak

Op grond van de beoordelingen van de beroepsgronden komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak.

Beroepsgrond 1.1 is deels gegrond. De overige beroepsgronden zijn ongegrond. Verweerster heeft weliswaar onzorgvuldig gehandeld door de rapportage naar een ander adres te zenden dan het adres dat appellant had opgegeven, maar het College van Beroep acht dit onvoldoende voor oplegging van een maatregel.

Aldus gedaan op 9 april 2018
Het College van Beroep,

plaatsvervangend voorzitter,
Mw. drs. J.P.M. Wichers-Bots

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer